

Vönöczkiné Gmeindl Margit

Vidd el vágyaim

Néma, fehér tájban,
fagyott fák közt
fut tova a kis patak.
Vágyakozva napsugárra
viszi magával álmomat.
Bokrok között fagy motoszkál,
agyamban furcsa gondolat,
szikrázó hóban
nincsen lábnyom,
senki nem érti gondomat.
Fagyos a táj, fagyos a szív,
zúzmara festi hajamat.
Szűz hóban járva
csendes magányba,
patakba sóhajtom vágyamat.